

березень 2013р

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ

ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ

ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

МАТЕРІАЛИ

науково-практичної конференції
викладачів, аспірантів та студентів
Сумського НАУ

(15-19 квітня 2013 р.)

ТОМ I

Лебедєва Г.В. ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ КООПЕРАТИВНОГО ПІДПРИЄМСТВА	328
Глазько А.А. ЛІЗИНГОВИЙ КРЕДИТ	329
Гриценко О.І. ЯКІСТЬ ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА СПОЖИВЧИЙ КОШІК: ТОЧКИ ДОТИКУ	330
Таргоній А.Ю. ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОРЯДКУ ОБЧИСЛЕННЯ АМОРТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В НАЦІОНАЛЬНОМУ ТА МІЖНАРОДНОМУ ОБЛІКУ	331
Кандиба А. РЕЗЕРВИ ЗБІЛЬШЕННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВ	332
Самодай. Е.О. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА	333
Малахов Р.М. ДІАГНОСТИКА БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВА	334
Лисенко Р.О. ФІНАНСОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	335
Винниченко Н.В. ОСОБЛИВОСТІ ВНУТРІШньОГО КОНТРОЛЮ НА ТОРГВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	336
Івашина С. УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ	337
Добруля В. СУЧASNІЙ СТАН І ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У БУДІВЕЛЬНОМУ КОМПЛЕКСІ УКРАЇНИ	338
Доннік Є.М. РОЗВИТОК БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	339
Дуля М.Ю. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСурсів ПІДПРИЄМСТВA	340
Емельяненко О. ВІДТВОРЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧASNІХ УМОВАХ	341
Муковоз Н.І. СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	342
Мусієнко О.В. ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	343
Пінчук М.О. ВПЛИВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ НА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРІТОРІЙ	344
Панченко Т.І. ВЗАЄМОВІДНОСИНИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ зІ СТРАХОВИМИ КОМПАНІЯМИ	3I
Синегуб А.С. СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОЇ РОБОТИ У СІЛЬСЬКИХ РАДАХ	345
Устик Д.В. ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	346
Фоміна О.С. КОНЦЕПтуальні основи формування фінансових ресурсів банків	347
Швець А.С. СУТНІСТЬ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ	348
Янко Я. УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ОПТИМІЗАЦІЇ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ ПІДПРИЄМСТВ ЖКГ	349
Кулик А.В. СИСТЕМА ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ	350
Яковенко Д. ОЦІНКА ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА	351
Савінова. Ю.М. СВІТОВИЙ ДОСВІД НОРМАТИВНОГО РЕГУлювання ПОДАННЯ ЗВІТНОСТІ НЕБАНКІВСЬКИМИ ФІНАНСОВИМИ ПОСЕРЕДНИКАМИ	352
Лазоренко Т. ФІНАНСОВА ОЦІНКА КРЕДИТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКУ	353
Калачевська Л. І., Кириченко М. О. АНАЛІЗ РИНКУ МОЛОКА В УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА СТРУКТУРУ ВИРОБНИЦТВА МОЛОЧНО-ТОВАРНОЇ ФЕРМИ (на прикладі СВК "ТОКАРІ", Полтавська обл.)	354
Вітюк Н. П. ЕКОЛОГІЧНИЙ МАРКЕТИНГ В УКРАЇНІ	355
Калачевська Л. І., Гілев С. Р. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ КОРМОЗБИРАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ В УКРАЇНІ	356
Земляна А.В. СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ, що ЗДІЙСнюють ЗЕД	357
Назаренко Т.М. УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ В ПІДПРИЄМСТВАХ	358
Есманова Л.І. РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИ ФОРМУВАННІ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТИВ	359
Тарасенко О.І. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ САНАТОРНО-КУРОРТНИМИ ЗАКЛАДАМИ, РОЗТАШОВАНИМИ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ	360
Калачевська Л. І., Заводовська О.Ю. АНАЛІЗ РИНКУ КОМБІКОРМІВ УКРАЇНИ. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ	361
Крючкова М.І., Михайлова Л.І. ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЛУБ'ЯНИХ КУЛЬТУР В УКРАЇНІ	362
Ставратій Я.С. ЕКОМАРКЕТИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОЛІПШЕННЯ ІМІДЖУ ПІДПРИЄМСТВА ...	363
Калачевська Л. І., Скляр Ю.І. СУЧASNІЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МОЛОЧНОЇ ФЕРМИ НА ПРИКЛАДІ ДЕРЖАВНОГО ПІДПРИЄМСТВА «ДОСЛІДНЕ ГОСПОДАРСТВО ІНСТИТУTU СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ПІВNІЧНОГО СХОДУ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕMІЇ АГРАРНИХ НАУК УКРАЇНИ»	364
Химченко О.В. ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ЯК СКЛАДОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ	365
Титенко Д.М. РОЗВИТОК ЕКСПОРТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	366
	367

ЯКІСТЬ ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА СПОЖИВЧИЙ КОШИК: ТОЧКИ ДОТИКУ

Гриценко О.І., к.е.н., доцент

Роздрібна торгівля виконує ключеву функцію при продажу товарів та задоволення споживчого попиту, оскільки вона встановлює зв'язок з кінцевим покупцем. Організована торгівля є також вирішальним компонентом для пожвавлення міських центрів та стимулює ділову активність в інших економічних секторах - від готельного бізнесу та громадського харчування до надання різних послуг населенню.

Розвиток внутрішньої торгівлі та функціонування споживчого ринка тісно пов'язані з вирішенням питань безпеки та захисту здоров'я споживачів та відповідно забезпеченням високої якості продукції. В свою чергу якість продукції безумовно впливає на якість обслуговування.

Якість обслуговування необхідно розглядати з позиції рівня задоволення населення, що обслуговується запропонованим рівнем послуг та товарів. При цьому одним із способів, у який можна формувати стратегію конкуренції торгового підприємства, є пошук для себе сприятливих покупців. Існує два фундаментальні способи залучення покупців. Перший полягає у збільшенні додаткової вартості, яку підприємство створює для покупців. Цей спосіб передбачає застосування певних тактических прийомів: використання ефективних методів продажу; надання споживчого кредиту; доставка товарів на замовлення; встановлення технічно складних товарів на місцях, які вказують покупці; надання додаткових послуг (зберігання куплених товарів, упакування їх, різні консультації тощо).

Другий спосіб залучення покупців полягає в приверненні уваги покупців до функцій товару чи послуги. Наприклад, покупців не тільки демонструють корисні властивості товару, а й доводять, що купівельна ціна включає ціну перепродажу, перевезення, упакування тощо.

Внутрішній ринок України в сучасних умовах господарювання характеризується незначним ступенем концентрації капіталу та конкуренції. При цьому на нашу думку не дотримуються основні правила ведення торгівлі, відсутня соціальна відповідальність.

Завдяки підвищенню інформаційного забезпечення та покращанню якості життя підвищується відповідальність споживачів, що впливає на їх вибір товарів.

В основу формування об'єктивних факторів якості обслуговування слід віднести мінімальний споживчий бюджет, як набір продовольчих і непродовольчих товарів і послуг у натуральному і вартісному вираженні, що забезпечує задоволення основних фізіологічних і соціально-культурних потреб людини. Поняття споживчого кошика існує у багатьох країнах світу.

Споживчий кошик - асортимент товарів, що характеризує типовий рівень і структуру місячного (річного) споживання людини або сім'ї. Такий набір використовується для розрахунку мінімального споживчого бюджету, виходячи з вартості споживчого кошика у діючих цінах. Споживчий кошик служить також базою порівняння розрахункових і реальних рівнів споживання.

Ціна споживчого кошика залежить від рівня роздрібних цін на товари і тарифів на платні послуги (наприклад, комунальні платежі). Ця практика відома у всьому цивілізованому світі. З кожного виду потреб до розрахунку включають придбання відносно дешевих товарів, як правило, за державними фіксованими цінами. Якщо, наприклад, на ринку даний продукт або послуга продається за більш низькими цінами, за основу береться найнижчий рівень.

При цьому, якість обслуговування торгівельними підприємствами на нашу думку не відповідає потребам споживачів. Формування асортименту товарів не спирається на маркетингове дослідження попиту і часто зводиться до заключення договорів з доступними та найбільш вигідними постачальниками продукції. Дуже часто до уваги навіть не береться зміст затвердженого в державі споживчого кошика. Споживчий бюджет не забезпечується в повному обсязі, а особливо це спостерігається в сільській місцевості.

В якості основного завдання в сфері регулювання внутрішньої торгівлі України державою має підтримуватись принцип свободи конкуренції та створення єдиних для всіх учасників ринку правил конкурентної боротьби.

Відмічається необхідність вирішення ключових завдань, що впливають на стабільність функціонування внутрішнього ринка України:

- удосконалення законодавчої бази у відповідності з вимогами сучасності;
- проведення більш виваженої політики з лібералізації ринків послуг, що передбачає розробку системи тарифікації окремих видів послуг;
- удосконаленні єдиної системи стандартизації та якості товарів, що включають розробку конкретних технічних регламентів; підвищенні інформаційного забезпечення та покращання якості життя через планування асортименту продукції відповідно до потреб населення (особливо у сільській місцевості); активізації відповідальності споживачів, що впливає на їх вибір товарів; удосконаленні механізму ціноутворення та лібералізації внутрішнього ринку.